

5. Kas „majandustegevusega” on tegemist ka juhul, kui reklaamteenuste eest esitatud arve suurus sõltub esiteks vastava alamorganisatsiooni liikmete arvust ning teiseks sealt pärinevate saadikute arvust?
6. Kas riigieelarvest makstavaid ning mittemaksustatavaid hüvitisi (nagu näiteks Kärnteni liidumaa Parteienförderungsgesetzi alusel makstav erakonnatoetus) tuleb arvestada majandusliku eelisenähtuse otsustades küsimuse üle, kas tegemist on majandustegevusega?
7. Kui nn „välireklaam” on vaadeldav majandustegevusena kuuenda direktiivi artikli 4 lõigete 1 ja 2 mõttes: kas asjaolu, et suhtekorraldus ja valimisreklaam kuuluvad poliitilise erakonna põhiülesannete hulka ning on *conditio sine qua non* poliitiliste eesmärkide ning tegevuste elluviimisel, välistab selle tegevuse kvalifitseerimise „majandustegevusena”?
8. Kas apellandi poolt esitatud ja „välireklaamiks” nimetatud tegevused on sellised, mida saab võrrelda professionaalsete reklaamibüroode tegevustega kuuenda direktiivi lisa D (punkti 10) mõttes või sarnanevad nad viimastele oma sisu poolest? Kui vastata sellele küsimusele jaatavalt, siis kas arvestades sissetulekuid ja väljaminekuid saab nende tegevuste mahtu asjaomasel ajaperioodil vaadelda „mitte vähetahtsana”?

(¹) EÜT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 09/01, lk 23.

2. juulil 2008 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Tšehhi Vabariik

(Kohtuasi C-294/08)

(2008/C 247/07)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: B. Schima ja M. Šimerdová)

Kostja: Tšehhi Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Tšehhi Vabariik
 - nõuab, et niisuguse imporditud sõiduki registreerimisel, mille puhul vastavat tüüpi sõiduki tehniline ülevaatus on toimunud ja vastav tõend on väljastatud mõnes teises liikmesriigis, oleksid täidetud tehnilised nõuded, mis kehtisid kõnealuse tehnilise ülevaatusajal Tšehhi Vabariigis, ning
 - nõuab, et juhul, kui need tingimused ei ole täidetud, peab sõiduk läbima kontrolli, kus kontrollitakse selle vastavust tehnilistele nõuetele, mis kehtisid Tšehhi Vabariigis vastavat tüüpi sõidukitele selle sõiduki toomise ajal,
- siis ei ole Tšehhi Vabariik täitnud Euroopa Ühenduste asutamislepingu artiklist 28 tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Tšehhi Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Tšehhi Vabariigis reguleerib niisuguste kasutatud sõidukite registreerimist, mis on imporditud muudest liikmesriikidest, kus need olid varem registreeritud, seadus nr 56/2001 Sb (¹). Seaduse nr 56/2001 artikli 35 lõigetes 1 ja 2 nähakse ette tingimused niisuguste individuaalselt imporditud kasutatud sõidukite registreerimise jaoks, mille puhul vastavat tüüpi sõiduki tehniline ülevaatus on toimunud ja vastav tõend on väljastatud mõnes teises liikmesriigis.

Tšehhi ametiasutused tunnistavad tehnilistele nõuetele vastavaks sõiduki, kui see sõiduk, selle süsteemid, osad ja eraldiseisvad tehnilised üksused vastasid tehnilistele tingimustele, mis olid Tšehhi Vabariigis rakendusaktiga (seaduse nr 56/2001 Sb. artikli 35 lõige 1) ette nähtud ja kehtivad ajal, mil sõiduki tüübile vastav tehniline kontroll mõnes teises EL liikmesriigis läbi viidi.

Juhul kui sõiduk, selle süsteemid, osad või eraldiseisvad tehnilised üksused ei vasta neile tehnilistele tingimustele, mis olid Tšehhi Vabariigis rakendusaktiga ette nähtud ja kehtivad ajal, mil sõiduki tüübile vastav tehniline kontroll mõnes teises EL liikmesriigis läbi viidi, teeb pädev asutus otsuse sõiduki tehnilistele nõuetele vastavuse kohta tehnoulevaatuspunkti koostatud tõendi alusel. Tehnoulevaatuspunkt väljastab tõendi juhul, kui sõiduki puhul on täidetud tehnilised nõuded, mis kehtisid Tšehhi Vabariigis vastava sõidukitüübi jaoks sõiduki tootmise kuupäeval (seaduse nr 56/2001 Sb. artikli 35 lõige 2).

Seaduse nr 56/2001 artikli 35 lõigetest 1 ja 2 tuleneb, et kasutatud sõidukeid, millele mõni teine liikmesriik on väljastanud vastava sõiduki tüübi osas ette nähtud tehnilistele nõuetele vastavuse tõendi, kontrollitakse alati uuesti Tšehhi õigusnormide alusel. Komisjon leiab, et selline lähenemisviis on vastuolus kaupade vaba liikumise põhimõttega, mille kohaselt tuleb ühe liikmesriigi õigusnormide kohaselt turule viidud kaupu lubada kõigi teiste liikmesriigi turgudele. See, et Tšehhi õigusnormides ei arvestata mõnes teises liikmesriigis läbi viidud sõiduki tehnoulevaatus tulemusi, on vastuolus nõukogu direktiivi 96/96/EÜ artikli 3 lõikega 2.

Eeltoodut arvestades on komisjon seisukohal, et Tšehhi õigusnormid kujutavad endast meetet, mille toime on samaväärne koguselise piiranguga EÜ artikli 28 mõttes. Kõnealune meede ei võimalda kaitsta ei inimeste tervist ja elu ega keskkonda ega tagada maanteeohutust ning seega ei ole see ei EÜ asutamislepingu artikli 30 ega Euroopa Ühenduste Kohtu praktika kohaselt lubatud.

(¹) Seadus nr 56/2001 Sb, mis reguleerib sõidukite maanteeliikluse tingimusi ja millega muudetakse seadust nr 168/1999 Sb. sõiduki kasutamise vastutuskindlustuse kohta ja muudetakse mitmeid asjasepuutuvaid seadusi („sõiduki vastutuskindlustuse seadus“), muudetud seadusega nr 307/1999 Sb.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Finanzgericht München (Saksamaa) 8. juulil 2008 — Zino Davidoff SA versus Bundesfinanzdirektion Südost

(Kohtuasi C-302/08)

(2008/C 247/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht München

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Zino Davidoff SA.

Vastustaja: Bundesfinanzdirektion Südost

Eelotsuse küsimused

Kas nõukogu 22. juuli 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1383/2003 teatavate intellektuaalomandi õiguste rikkumises kahtlustatavate kaupade suhtes võetava tollimeetme ja kõnealuseid õigusi rikkuvaks tunnustatud kaupade suhtes võetavate meetmete kohta (¹) artikli 5 lõiget 4 tuleb Euroopa Ühenduse ühinemist Madridi protokolliga arvestades tõlgendada nii, et hoolimata mõiste „ühenduse kaubamärk“ kasutamisest hõlmab see ka märkide rahvusvahelisi registreeringuid nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta, (muudetud nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta määrusega (EÜ) nr 1992/2003) artikli 146 ja sellele järgnevatte artiklite mõttes?

(¹) ELT L 196, lk 7.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesverwaltungsgericht (Saksamaa) 8. juulil 2008 — Metin Bozkurt versus Land Baden-Württemberg

(Kohtuasi C-303/08)

(2008/C 247/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesverwaltungsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Metin Bozkurt

Vastustaja: Land Baden-Württemberg

Menetluses osales: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Eelotsuse küsimused

1. Kas EMÜ ja Türgi assotsiatsiooninõukogu otsuse nr 1/80 (ARB 1/80) artikli 7 esimese lõigu teise taande järgi säilib liikmesriigi seaduslikul tööturul töötava Türgi päritolu töötaja perekonnaliikmena saadud töötamise- ning riigis elamise õigus ka pärast abielu lahutamist?

Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:

2. Kas tegemist on EMÜ ja Türgi assotsiatsiooninõukogu otsuse 1/80 (ARB 1/80) artikli 7 esimese lõigu teise taande järgi endise abikaasa riigis elamise õigusele tuginemisel selle kuritarvitamisega, kui Türgi kodanik vägistab ja vigastab abikaasat pärast õigusliku seisundi omandamist ning seda tegu on karistatud kaheaastase vabadusekaotusega?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesgerichtshof (Saksamaa) 9. juulil 2008. aastal — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV versus Plus Warenhandelsgesellschaft mbH

(Kohtuasi C-304/08)

(2008/C 247/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof